

AUTHOR _____

NO. 5724

TITLE _____

דברי יסוד

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 1780

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

לראות את חרש בעצמו • אשר כמר דהו ביום אבותיו

מיטבת בידה

פאנסט ובהמרה • יפה ונרונה • נדפס בהדרגה • על פי הלוח
 הגדול מוכת דורינו • עטרת לחמינו • משרד לניב ט"ן אב"ד ור"ע
 ד"ק קריאה המעטירה • אשר נכספו ובמאורו רצה לזכות את ישראל
 זקנים ובערים • ללמד דרך הייס ותוכחות מוסרים • שיכנסו בזכות
 תורה גדולה • קה בהשר תהיה להם גמרא מיוחדת • אשר כל אדם
 צריך ללמוד • ועל הכצועות יקפידו • והו על לבו יחקקנה • כמו
 שחזר מה ע"ה קשר על הכצועות • כתנם על לוח לבך • וילך בדרכך
 אשר דרכו חנותינו לחזור על למודם תמיד בכל עת ובכל שעה •
 בהיה ספרה נפיו ורגיל בכל מה שלמד • כי כן ציונו ע"י
 עבדו מנחת נב"ה • ויהי כועס ה' אליהו • ומעסה ידיו •
 כונניה • ויהיה ה' בעזרו • להחיל ולגמול •
 בחכמו • להגדיל תור' ולהאדיר • וינא משית •
 אדקינו • ויבא לינו נשחרם בימינו •
 חמו

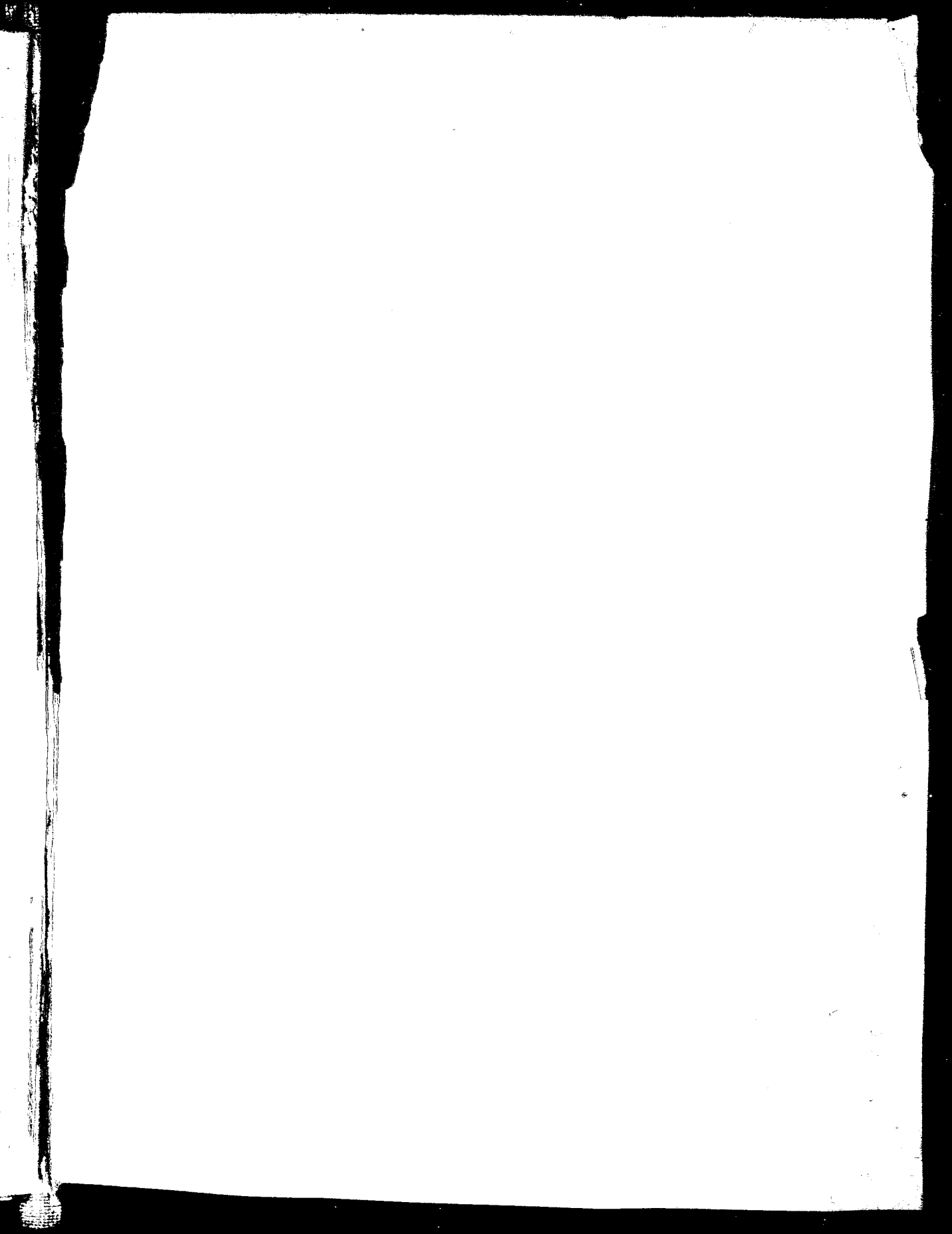
פראג

תחת חמ עולת דורנו המיוחס הקימר ונו' לפוס י"רה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בחוקה שימאה קאי סכקא לא ספקין ליה
 סמוכאנהו ופ"ש סבני דתנן השרץ שנמצאת
 בסבני מטמא לפי"ע עד שיאמר בודקתי את
 הסבני הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת
 הניכוד. התם נמי כיון דאיכא שרצים דנופיה
 ושרצים דאהו מעלמא כהרתו לרועותא דמי וזי
 בעית אימא הינו טעמא דשטאי הוציל ואשה
 פתושת בעצמה והיול כסבורה הרגשה צירנלי
 היא ולשטאי האינא ישנה ישנה נמי אנכ צערא
 פיהערא מדידהו אהרנשת סו רגלים והאינא
 שוטה פודה שטאי בשוטה והא כל הנשים קתני
 כל הנשי פקחות ולתבנישים לאפוקי סרבי אליעזר
 דאמר רבי אליעזר ארבע נשים והו לא קא משמע
 לו כל הנשים והאינא כתמים לימא תנן כתמים
 ולא כשטאי אמר אבוי כודה עימא בנתמים
 מאי טעמא בצפור לא נתעסקה בשוק של
 טבחים לא עברה האי דם מהכא אתיגי בעית
 איכא הינו טעמיה דשטאי דאם איתא דהו דם
 בעיקרא הוה אהוהודל כחלי בית הרחם
 העמידהו ושפא בורלי בית הרחם לא פוקמי דם
 פ"ש' במקד מאי אינא רביבא אמר אבוי
 טודה שטאי בשמש' במקד דמא אמר סוד נמי
 אנכ זימא סכין גרין ופודה יבא במקד דחוק
 סאי אינא בין הוה ריט' נא' להאיך לישנא אינא
 בינהו דבית חקיה נכמי דמקד לישנא אינא
 לפרכיהו להו ריט' יבא' הוה ריט' ופאי אינא
 בין האי לישנא להאיך לישנא דאבוי אינא סוד
 לרבא אינא סוד דרוק הוה' כי הוה לישנא
 דאם איתא דהו דם בעיקרא הוה אתו אמר
 לו היול' לשטאי אי אהה מודה בקופה
 שנשתלשו בה טהרות כזית זו ונטמא שרץ
 בזית אחרת לטהרות דראשונה טמאות אמר
 לו אבל ומה הכושר בין זו לזו לזיג' לה שוליים
 לזו אין לה שוליים רבא אמר טעמא דשטאי
 משום בעול פריה ורביה תניא נמי הכי אמר לו

שטאי

שטאי להילל אם כן בטלת גנות ישראל מפרה
 ורביה מאן דתני האי לישנא הא תניא בי האיך
 לישנא דאם איתא דהו דם בעיקרא הוה אתו
 התם היול' הוא דקטעי הוא סבר טעמא דשטאי
 דאם איתא דהו דם בעיקרא הוה אתו יוקא מקמי
 ליה קופה ואמר ליה שטאי טעמא דירי משום
 בעול פריה ורביה ולכא' דקטעי נמי דמקשיט
 קופה לזו ושולח שול' ולזו אין לה שוליים ולכאן
 דתני האיך לישנא הא תניא כי האיך לישנא
 משום בטול פריה ורביה הכי קאמר ליה היול'
 לשטאי אין טעמא קאמרת דאם איתא דהו
 דם בעיקרא הוה אתו ומהו עשה סייג לדבריד
 דכאי שנא מכל התורה כולה דעבדינן סייג אמר
 ליה אם כן בטלת גנות ישראל ט' פריה ורביה
 והיול' לפריה ורביה פי קאסינא לטהרות הוא דק'
 אפינא ושטאי לטהרות נמי לא דאם כן לכננוקטי
 ופירש' שוליים ברוקין במוטין בזית סיפין
 איתמר קופה שנשתפשו בה טהרות בזית זו
 ונטמא שרץ בזית אחרת חוקיה אמר טהרות
 הראשונות טהרות ורבי יוחנן אמר טהרות
 הראשונות טמאות והא בין שטאי והיול' מוח
 בקופה דטהרות הראשונות טמאות כי כוודו
 שטאי והיול' בקופה ישיג' לה שוליים כי פליגי חוקיה
 ורבי יוחנן בקופה שאין לה שוליים אין לה שוליים
 סאי טעמא דר' יוחנן אין לה שוליים ויש לה
 אוננים אוננים והתניא הפרלה עברה רלוי'
 מים כנה אחר זה ונטמא שרץ באחר כהן הוא
 טמא וכולן טהרות ואמר ריט' לקיט' משום רבי
 גמי' לא שנו אלא שאין לה אוננים אבל יש לה
 אוננים כולן טמאין לימא חוקיה לית ליה ר' ינאי
 טיא שרקי פירילא שרקי צי נמי טיא לא קפיד
 עליהו פירו קצוד עליהו ואכ"א כי סודו שטאי
 והיול' בקופה שאינה ברוק' כי פליגי חוקיה ר' יוחנן
 בקופה ברוקה פר סבר הא בודק ופר סבר אימר
 עם סילוק ידו נפל והא דמיא דאשה קתני ונאשת

ברוקה

שני

אמר כל הנשים דיון שעתן הולל אומר מפקדה
לפקדה ואפילו למיס הרבה והכסים אומר לא
בדברי זה ולא בדברי זה אלא בעת לעת כמעט
עלוד מפקדה לפקדה ומפקדה לפקדה כמעט
על יד טעת לעת כל אשה שיש לה וסת היה
שעתה והמשיגשת בעדי הריזו בפקדה וכמעט
על יד טעת לעת ועי מפקדה לפקדה כיצד היה
שעתה היתה יושבת במקו ועמקה בפריות
ופרטה וראתה היא טמאה והן טהורות אף על פי
שאמרו בטמאה טעת לעת אינה פינה אלא
כשיה צראתה נמי כמי טמא דשמי
מכר העמד איה על חוקתה ואשה בחוקת טהרה
ועל חוקתה עמד דבר על חוקתה חכ
לדעתה איה אבל איתתא כיון דטמאה
ממנה איה מקוה שנכרד ומכר כל טהרות
שנעשו על גבוי למפרע בין ברשות הרבים בין
ברשות היחיד טמאות לשמי קשיא למפרע
הולל קשיא ודאי דאילו טעת לעת שבגדה חולין
לא אובלין ורא שורפין ואילו הכא טמאה ודאי
התם דאיכא למיכר העמד טמא על חוקתו ואיכא
לא טבל אדרב העמד מקוה על חוקתו ואיכא
הסר הרי הסר לפניך הני הרי דם לפניך השתא
הוא דחזוי הני השתא הוא התם הכי השתא
התם איכא למיכר הסר ואתא חסר ואתא הניא
כמי איכא למיכר חזאי ואתא תזאי ואתא וכמי
קשיא וילסא הנס הנס חזיתיה התם איכא תרתו
התם הכא איכא חזאי לדיעות וכמי שנא
לחזיה בונק את החבית להיות כפריש
והי איתר כך נמצאת חוסך כל
למיכר העמד טבל על חוקתו

ואמר לא נתקן אדרבא העמד יין על חוקתו ואיכא
לא החסין הרי החסין לפניך הני דם לפניך
השתא הוא דחזית התם נמי השתא הוא דחזית
הכי השתא התם איכא למיכר חזאי ואתא החסין
ואתא הכא מי איכא למיכר חזאי ואתא חזאי ואתא
וכמי קשיא וילסא הנס הנס חזיתיה התם איכא
תרתו לדיעותא רכא איכא חזאי לדיעות' ורמי
חביתא אפקיה כמי שנא הכא ודאי וממי שנא הכא
כפק אמר ר' חנינא כסורא מאן הניא חכית רבי
שמעון היא דלנבי מקוה נמי סניקא פשו ליה דחנק
מקוה שנפרד ונטמא הסר כל הכהרות שנעשו
על גבוי למפרע בין ברשות הרבים בין ברשות
היחיד טמאות רכי שמעון איכר ברשות הרבים
טהורות ברשות היחיד חולין וטמאה לא לפרטה
אלא ספינה רבנן סברי כי ספינה פה טמאה
כפק היא ועשיאיה כודאי הכא נמי כפק ועשיאיה
כודאי אי ספינה איכא כי ספינה פה טמאה ברשות
הרבים טהור הכא נמי ברשות הרבים טהור חזי
השתא התם ששום טהורה הוא וסתירה ברשות
הרבים ליכא הכא ספינה הסר הוא פה לי חסר
ברשות הרבים ניה לי חסר ברשות היחיד ובי
חיימא הא כל כפק טמאה ברשות הרבים טהור
כיון דאיכא תרתו לדיעותא כודאי טמאה דמי ורבי
שמעון סבר כי טמאה פה טמאה ברשות הרבים
טהור הכא נמי ברשות הרבים טהור אי ספינת
איכא כי טמאה פה טמאה ברשות היחיד טמאה
ודאי הכא נמי ברשות היחיד טמאה ודאי הכא
השתא התם ישי הגלים לרבך שהרי קנא לה
ונסתרה הכא כמי הגלים לרבך איכא ואי בעית
איכא היינו טעמא דר' שמעון נבר סוף טמאה
כתחילה טמאה פה תהילת טמאה ספק נגע
ספק לא נגע ברשות הרבים טהור אף סוף
טמאה ספק טבל ספק לא טבל ברשות הרבים
טהור ורבנן הכי השתא התם נכרא בחוקת טהרה
קמי סכפק לא כותיתן ליה לעומא' הכא נכרא

הוא ולא רבנן דתניא רבי אליעזר אומר ארבע נשים דיון שעתן כחולה בעוכרת כניקה וזקינה רבי דוסא אומר כל אשה שישי לה וסת דיה שעתה אפי' תי' רבנן עכ' לא פליגי רבנן עליה דר' דוסא אלא שלא בשעת וסתה אבל בשעת וסתה פורו ליה פתניתין בשעת וסתה ודברי הכל פכלל דרבי דוסא אפי' שלא בשעת וסתה אמר מאן תנא להא דתני רבנן אשה שישי לה וסת כתם טמא למפרע שאם תראה שלא בשעת וסתה טמא מעת לעת נימא רבנן היא ולא ר' דוסא אפי' תי' ר' דוסא עכ' לא פליגי ר' דוסא עליהו דרבנן אלא בשעת וסתה אבל שלא בשעת וסתה מודי להו ופתניתין בשעת וסתה ור' דוסא וברייתא דברו הכל ולוקים איכא כיון דאיכא לאוקמי לקולא ולחוסרא לחוסרא מוקטוני קמי' שאם תראה שלא בשעת וסתה טמא מעת לעת טמא דאשה שישי לה וסת היא דפליגי רבנן בין כתם לראייתה הא שאר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן כחמן כראייתן מני רבי חנינא בן אנטיגנוס היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי חנינא בן אנטיגנוס כל הנשים בתמן טמא למפיע ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כחמן כראייתן חוץ מהנוקות שלא הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלה פולוכלין כדם אין תוששין להו וכי אית ליה לרבי חנינא כתם כול והתניא כל הנשים כחמן טמא ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כחמן טמא רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן אין להם כתם מאי לאו אין להם כתם כלל לא אין להן כתם למפרע אבל יש להן כתם כחמן ולהכא פכיל דתנא קמא פכר אפילו למפרע אין ר' מאיר היא דמחמיר גבי כחמן דתניא כל הנשים כחמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כחמן טמא למפרע דברו רבי מאיר רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן כחמן כראייתן ותנוקה שהגיע

זמנה

זמנה לראות יש לה כתם ושלא הגיע זמנה לראות אין לה כתם ואימתי הגיע זמנה לראות משעתן וכי הגעורים והשמשות בערים כו' אמר ר' יהודה אמר שמואל עד שרפני תשמיש פלי פטעטת כפקודה מט' אמר רב קמינא מתוך שפיהם לביתה וכי פהופה לביתה מאי חוי מתוך שפיהם לביתה אינה מכנסת לחורין ולפדקין תהי' המשכטת בערים הרי זו כפקודה מאי ל' חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש ל' אידוי ואידוי לאחר תשמיש ואחר לו ואחר ל' כדתנין דרך בנות ישראל כסתמסות בשני עד אחד לו ואחד לה האי מצי אי אמרת בשלש חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש איצטרי סלקא דעתך אמינא מתוך שפיהם לביתה כ' בוקה שפיר קא משמע לן הרי זו כפקודת אלא אי אמרת אידוי ואידוי לאחר תשמיש פשיט' מהו דתימא שפא תראה עפת דס כחרדל והחפ' שכבת זרע קא משמע לן ואיכעית' איס' עתי בדיקות אצרכיה רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש וכי קתני הרי זו כפקודת אלא ת' תשמיש והא פשיטת קתני ת' ומשכטת' פטעטת על יד מעת לעת וכו' השת' מעת לעת פטעטת ספקיה לפקודה מכו' כהו דתימא מעת לעת חשו כה רבנן לפסי' דטהרות אבל ספקיה לפקודה לא קא משמע ל' כיצד דיה שעתה ל' לכח ליה לפתני ה' יושבת כמטה ועכוקה בטהרות להני ד' עסקה בטהרות ופרשה וראתה הא קא מש' לן פעם דדיה שעתה הא כעת לעת פתח' פטמיא פסיע ליה לועיורי דאמר זעורי פ' לעת שכנדה עושה משכב ומושב לטמא א' לסמא בנדים מכרו האי סנה דבר שאין בו ד' לישאל הוא וכל דבר שאין בו דעת לישאל ס' סהור תרנמח זעורי כשחברותיה נושאות א' בסטה דהיא ליה יד חברותיה והשתא דאמר ר' יוחנן

יוחנן

דוק' היא כיון דשכיחה בה דמיס כשאניה כדוקה
 דכיא לא ציעת איסא כי סודו שמיא והילל בקופה
 שאינה מכוסה כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן בקופה
 פכוסה מכוסה היכי נפל כנון שתשמישה על ידי
 כסוי והא דמיסא דאשה קהני ואשה מכוסה היא
 כיון דשכיחי בה דמיס כשאין מכוסה דמיס
 ואי בעית איסא כי סודו שמיא והילל בזוית קופה
 כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן בזוית בית והא
 קופה קאמר הכי קאמר קופה שנשתמשו בה
 פהרות בזוית בית זו ושלפלוה באי אהרת ופצא
 שרין בזוית אחרת חזקיה סבר לא מחזקינן סופאה
 פסקי למקום ורבי יוחנן סבר מחזקינן ומי מחזקינן
 והתנן נגע באחד כלילה ואינו יודע אם חי ואם
 מת ולמחר השכים ופצאו מת רבי מאיר מטהר
 וחכמים מטמאין שכל הפסאות בשעת פציאתן
 ותני עליה בשעת פציאתן ובסקו פציאתן וכי תיסא
 הני פילי לשרוף אבל לתלות תלינן ומי תלינן
 והתנן סחש שנכצאת פלאה הלודה או שכורה
 פחורה שכל הפסאות בשעת פציאתן ואמאי לים'
 הגי מעיקרא מחש מעליהא היא והשתא הוא
 דהעלה הלודה ועוד תנן מצא שרץ שרוף על גבי
 הזית' וכן כפלו הפסוקים טהור שכל הפסאות
 בשעת פציאתן וכי תיסא בשעת פציאתן בין
 לקולא בין לחומרא ובמקום פציאתן אבל שלא
 במקום פציאתן שרף לא שרפינן פהלא
 תלינן והתנן ככרז על גבי הדף ופוף טמא מונח
 תהתיואף על פי שאם נפלה אי איפשר אלא אם
 כן ננעה טהורה שאני אומר אדם טהור נכנס לשם
 ונפלה עד שיאמר בריא לי שלא נכנס אדם שם
 ואמר רבי אלעזר לא נצרכה אלא למקום מדויק
 התם כדקתני טעמא שאני אומר אדם טהור נכנס
 לשם ונפלה הכא נמי נימא עורב אתא ושדא
 גרם דבטנה אפריון עורב דשלא בסנה לא
 אפריון סכדי האי ככר ספק טופאה ברשות
 היחוד ואוכל ספק טופאה ברשות היחוד ספקו

טמא משום דהני דבר שאין בו דעת לישראל וכל
 דבר שאין בו דעת לישראל בין ברשות הרבים בין
 ברשות היחוד ספקו טהור ואי בעית איסא הכא
 כפוסה דרבנן דקתני מרף כדכתוב עליה נרף •
 וחכמי' אומרים לא בדבריו זה כו' תנו רבנן
 וחכמים אומרים לא בדבריו זה ולא בדבריו זה לא
 בדבריו שמיא שלא עשה מיני לרבוי' ולא בדבריו
 הילל שהפריז על מדותיו אלא סעת לעת מסעט
 על יד ספקיה לפקודה ומפקידה לפקודה מסעט
 על יד סעת לעת סעת לעת מסעט על יד מפקידה
 לפקודה כיצד בדקה עצמה באחד בשבת ומצאת
 טהור' וישבה שני ושלישי ולא בדקה ולרביעי בדקה
 וכצאת פסאה אין אופר' חטמא מפקידה לפקודה
 אלא סעת לעת ומפקידה לפקודה מסעט על יד
 סעת לעת כיצד בדקה עצמה בשעת ראשונה
 לפקודה ומצאת טהורה וישבדלה שניה ושלישית
 ולא בדקה ולרביעית בדקה ומצאת טמאה אין
 אומרים הטמא סעת לעת אלא מפקידה לפקודה
 פשיטא כיון דבדקה עצמה בשעת ראשונה ומצאת
 טהורה לא מטפינן לה סעת דעת אידי
 דתנא סעת לעת מסעט על יד מפקידה לפקודה
 תנא נמי מפקידה לפקודה מסעט על יד סעת
 לעת אפר רבה מאי טעמיה דרבנן אשה פרוג'ת
 בעצמה אמר ליה אבוי אס כן תהא דיה שעתה
 ורבה לחדורי לאבוי הוא דכעי אלא מאי טעמיהו
 דרבנן כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל הכפוי'
 תקנו להן לבנות ישראל שיהו כדוקות עצמן
 שחרו' וערבו' שחרו' להכשיר פהרות של לילה
 וערבות להכשיר פהרו' של יום וזו הואיל ולא בדקת
 הפסידה עונה מאי עונה עונה יתרה אמר ליה
 רב פפא לרבא והא זימנין משכחת לה ג' עונות
 במעת לעת השוו חכמים מדותיהן שלא החלוק
 במעת לעת איבעית איסא שלא יהא חומא נשכר
 פאי פיעוהו אינא ביניהו דאתניסה ולא בדקה •
 כל אשה שיש לה ולת' ליסא סתני רבי דוסא

תורה באפיה מי בעי דאפרשנהו כלישירה וכי
 הא דאמר רב טובי בר רב קטינא לחמי תורה
 שאמאן ארבע חלות יצא ודאינן בהווא בעינן
 ארבעים למצוה והא בעינן אפרושי תרומה מיניהו
 וכי תימא דמפרושי פרוסה ככל חד וחד אהר
 אמ' רחמנא שלא ישול פרוסה ואפרושי דאפרשינהו
 בלישייהו ה"נ דאפרשינהו בלישייהו תא
 שפע שוב מעשה כשפחה של רבן נפליאלסחיהת
 גת חביות של יין וכין כל אחת ואחת מדיחה
 זריה במים ובזרקה וכאחרונה בדה ומצאת כסאה
 גבת ושאלה לרבן נפליאל ואמר בולן טמאות
 אמרה לו ותחלא בדיפה היתה לי בין כל אחת ואחת
 אמר לה אם כן היא טמאה וכולן טהורות אין
 אמרת בשלמא היא דקדש וחרא דתרומה היא הינו
 דחזרה ושיילת אלא אי אמרת אידו ואידו דקדש
 לכה לה לפתור ולשילול פעה שהיה בשתי
 שפחות היה לישא אחרינא אמרי לה אמרי רב
 הונא מעת לעת שבגדה בטמאת בין לקדש ובין
 לתרומה טמא פקלא קתני רה נבי פעלות אמר
 ליה רב נחשוןחא תני תנא לקדש אבל לא לתרומה
 קבלת מיניה רב שמואל בר רב יצחק בחולין
 שנעשו על סהרת קדש ולא בחילין שנעשו על
 סהרת תרומת תנן רחם גולד לה ספק טמאה עד
 שלא גלגלה העשה כסמאה שישלגלה העש'
 כהרתה עד שלא גלגלה העשה כסמאה חולין
 נינהו זמורד לגרוס טמאה לחולין שכארץ ישראל
 שישלגלה העשה כהרתה חולין הטבלין לחלה
 נחלה דמו ואמר לגרוס טמאה לחלה תנא
 וחלתה חלויה לא אוכלין ולא שורפין באיזה ספק
 אמרו בספק חלה אכיורבא דאמרי תרמייהו שלא
 תאמר בהונחות שנינו כמו שני סבילין דחתם
 חולין גרדיי במי בטמו אלא כנשען דתנן זכ ופטר
 שהי ערקין מן החסור או פוענין בזמן שסשאן כבד
 טמא ששאו קל טמור וכולן טהורין לבני הכנסת
 קאצין לתרומה וחולין הטבלין לחלה כחלה דמו

והתניא זמא שהיא טבולת יום לשה את העלמא
 וקוצה היסנה חלה ופניחתא - בבבשה או
 באנחותה ופקת וקורא לה סס סמני שהיה
 שלישי ושלישי טמור בחולין ואי אמרת חולין
 הטבלין לחלה כחלה דמו הא טמיתנהו אמר אבי
 כל שודאו סמסא חולין גזרו על ספק פשוט
 חולין הטבלין לחלה זמא פכול יום בין דלא
 סמסא ודאן חולין לא גזרו עליו פשוט חולין
 הטבלין לחלה והא מעת לעת שבגדה דוראת
 סמסא חולין ולא גזרו על ספק פשוט חולין
 הטבולת לחלה דאמר סר קבלה מיניה רב שמואל
 בר רב יצחק בחולין שנעשו על סהרת קדש
 ולא בחולין שנעשו על סהרת תרומה החס לא
 פתיכא בהו תרומה היא פתיכא בה תרומה וא"כ
 הנה מעת לעת דרבנן - מתני' לא אמר
 ארבע נשים דין שעתן בחולה מעוברת סניקת
 וזקנה אמר רבי יהושע אני לא שמעתי מלא
 בחולה אבל הלכה כרבי אליעזר אינו הוא בחולת
 כל שלא ראתה דס סימיה אף על פי שישאאת
 מעוברת בשודע עוכרה סניקה עד שתגמול אף
 בנה נתנה בנה לסנקת גפלתו או פת ר סמא
 אומר כטמאה מעת לעת וחכמים אומרים דת
 טעמה איזוהי זקנה כל שעברו עליה חלש
 עונו סמך לזקנתה רבי אליעזר אומר כטמאה
 שעברו עליה חלש עונת דיה טעמה רבי חסדי
 אומר מעוברת ומניקה שעברו עליה חלש עונת
 דין טעמה וכפא אמר דין טעמה בראה ראשונה
 אבל בשניה כטמאה טעמה לעת ואם ראשונה
 הראשונה פאוגס אף השנייה דיה טעמה - ג
 תנא אמר לו רבי אליעזר לרבי יוחנן חזשע אתה
 לא שמעת אני שמעתי אהה לא שמעת אהה
 אחת ואני שמעתי הרבה אף אומרים לפי ש
 ראה את החודש יבא ויעיד אלא לפי שראתה
 של רבי אליעזר היו עושין יידיהויה ויהיה
 פקדתו של רבי אליעזר יידיהויה ויהיה

ליה בן אפר אנא הלכת לרבי אליעזר בארבע
 בסדר סהרות אבל בשאר סדריו איכא אלא קשיא
 ההיא משום דקאי רבי אלעזר כותיה דתנא רבי
 אלעזר אומר פלגדים את הקטנה שהכאן בו
 ומי קאי והא מצובי כצדבנין להו ולא דפיין
 להרדי אלא משום דקאי רבי ימדה בן כנא כוהיה
 והו ליכא והתנן רבי עקיבא אומר אוסלה ברכה
 רביעית כפני עצמה רבי אליעזר אומר בהודאה
 ואר אלעזר הלכ בר אליעזר אר אבא ההודא משום
 ר' חנינא בן נסליאל דתניא ר' עקיבא אומר אופרה
 ברכה רביעית כפני עצמה רבי חנינא בן נסליאל
 אומר בהודאה • והא קשיש פיניה טובא אלא
 משום דקאי רבי חנינא בן נסליאל בשיטתיה
 ומי קאי והתניא אורי' וס' הכפולים כהפלה שבע
 ומתודה שחרית כהפלה ומתודה כוסף כהפלה
 ומתודה שחרית כהפלה ומתודה כהפלה
 שבע ומתודה בערבית כהפלה שבע פעין שבת
 עשרה רבי חנינא בן נסליאל משום אבונה
 אומר מהפלה שבע עשרה כפני שצדין לומר
 הכולל כחנן ודעת אמר רב נחמן בר יצחק
 איהו אמר משום אבונה וליה לא סבירא ליה
 אפר ליה רבי ירמיה לרבי זירא ואת
 לש תסברא דמאן תנא קטנא פירא רבי אליעזר
 הוא והתנן רבי אליעזר אומר המעמיד כסף
 עולה אפר אפילו היכא רבנן עד כאן לא פריני
 רבנן עליה דרבי אליעזר בקטנא דנחזא אבל
 בקטנא דפריא מיהו ליה דתנן אפר רבי יהושע
 שמעתי בפירוש שהמעמיד כסף העין כסף
 העיקרן סותר כסף הפני' אפר מפני שהוא
 פרי איב' איש' כי פריני רבנן עליה דרבי אליעזר
 כאילן העושה פירות אבל כאילן שאינו עושה
 פירות כדו דקטנו והו פריו דתנן רבי שמעון
 אומר אין לקטף שביעית והכמים אומר יש לקטף
 שביעית מפני שקטפו זהו פריו מאז הכמים לאו
 דתנן ופליגי עליה דרבי אליעזר אפר ליה תנא

פבא רבי אמר רבי חנן מאי פנפוש רבי אליעזר
 דאמר קטנו והו פרי מי ר' אלעזר סה אפירא
 אילן שאינו עושה פרי אפילו אילן העושה פירות
 קטנו והו פריו לדבריהם דרבנן קטנא להו לדידו
 אפילו אילן העושה פירות נטו קטנו זה פרי
 לדידנו אודו לי פיהת כאלן שעינו עושה פירות
 דקטנו והו פרי ורבנן אמרו לו לא שניא
 איוו היא בתולה כל שלא דאחה וכו' תל
 נישאת וראתה דם פחמת נישואין ילוח וראת
 דם פחמת לידה עדין אני קורא לה בתולה
 שהרי בתולה שאמרו בתולה דפים ולא בתולה
 בתולים איני והאמר רב כהנא תנא שליש
 בתולות הן בתולות אדם בתולות קרקע בתולות
 אקמה בתולה אדם כל זמן שלא נבעלה נפקא
 מינה לכהן גדול אינטי לבתוכחה מאהים
 בתולות קרקע כל זמן שלא נעבדה נפקא מינה
 לנהל איתן אי נטילפקח ופסכר בתולות שקמה
 כל זמן שלא נקצצת נפקא מינה לכהן ופסכר
 אי נטילמקצצה בשביעי' כדתנן אין קוצצין בתולות
 שקמה בשביעית מפני שהיא עבודה ואם
 איתא להני נפיהא אמר רב נחמן בר יצחק
 כי קתני מירי דלית ליה שם לווי אבל מירי דאית
 ליה שם לווי לא קתני רב ששת בריה דרב
 אידי אמר כי קתני מירי דתלי במעשה מירי דלא
 תלי במעשה לא קתני רב חנינא בריה דרב
 איקא אפר כי קתני מירי דלא הדר לבריהו מירי
 דהדר לבריהו לא קתני רבינא אמר כי קתני
 מירי דקפיד עליה זבונא מירי דלא קפיד עליה
 זבונא לא קתני ולא קפיד והתני רבי חייה
 אומר כשם שהשאור יפה לעיס' כך דמים יפין
 לאשה ותניא משום רבי פאיר מל אשה שדמיה
 פרוכין בניה פרוכין אלא כי קתני מירי דקפיד
 עליה זבונא מירי דלא קפיד עליה זבונא לא קתני
 תל איווהי בתולה קטנא כל שפיקח
 רשויין ואין עקר' תיחה נשניא בה חרש כותה

דער לוישט נרבי אליעזר בחיו פאי טעמא לא
 שמוס דר' אליעזר שמוס דר' זכור אי עבוינק כוונות
 גרא עבדי כותיה בעחרניתא ומשום כבודו דרבי
 אליעזר לא מציקן סחינן בהו לאחר פטירתו של
 ר' דמצינו פחינן בהו חזיר את הדבר לוישטו אפר
 רבי יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר בארבע
 עשרה חזקא דא דאמרן ואידך הכקשה כסחיתתה
 זכה פעה לעת דברו רבי אליעזר והלכה כרבניו
 ואידך חזב והזכה שבדוק עצמיוס ראשון ומצאו
 פתור ויח שביעי ומצאו פתור ושאר הימים לא
 בדקו רבי אליעזר אוצר הרי אלו בחוקת פתרה ד'
 הרשע אומר אין להן אלא יום הראשון ויום
 השביעי בלבד והניארבי עקיבא אומר אין
 להם אלא יום שביעי בלבד ותניא רבי שמעון
 דבימימי אומרים נראין דברי רבי אליעזר מדברי
 רבי יהושע ודברי רבי עקיבא מדברי רבן אבא
 הלכה כר' אליעזר חזק דתנן אמרו בלוישטו
 אכשקין רבי אליעזר אומר סמטאן את הששקין
 אין פוסלין את האוכלין סמטאן את המשקין
 אפילו דחולין ואין פוסלין את האובלין ואפילו
 בתרומה רבי יהושע אומר סמטאן את המשקין
 אין פוסלין את האוכלין אפר רבי יהושע קל וחומר
 דתנן פוסל יום שאין סמטאן כשקא חולין פוסל
 חובת אהורי בלוישטו סמטאן כשקא חולין
 פוסל אפולי תירסת ור' אפר
 דרבנן ושבול יום דאורייתא ורבנן מדאורייתא
 עבדין קו ששקין דרבנן דמדאורייתא אין
 סמטאן בלי ואין ששקין סמטאן בלי ורבנן
 גזרין ששקין דעולין לקבל טומאה
 דתנן אפולי דאין עולין לקבל טומאה
 דרבנן כד דבנן נמי טמא אהורי בלוישטו
 דתנן דאין דחנן כל שובטא סאחורי במשקין
 אפולי טמא דרבנן אפולי דתנן פתורין נפשא
 אפולי בלי טמא פאי קא ששקין לוישטו
 דתנן דרבנן ופ' תימא אהורי בלוישטו קא

ששקין לוישטו כרבי אליעזר בחיו פאי טעמא לא
 באחורי בלוישטו אלא הא קא ששקין לוישטו
 הלכה כפי תלמוד ותו ליכא והאיכא דתנן רבי
 אליעזר אומר סמטאן את הקטנה שתמאן בו
 ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר
 כי אפר טמאל הלכה כרבי אליעזר כד' בסדר
 פהרות אכל בשאר סדרים איכא טמא וחכינטי
 פסתברא דתנן רבי אליעזר אומר אף הרודה ונותן
 לסל הסל מצדפן להלה זאמר רב יהודה אמר
 שמואל הלכה כרבי אליעזר ששקין פניה ומאי
 אולמית דהאי פהאי ששקין דקאי רבי אלעזר
 כוונתיה דתנן רבי אלעזר סמטאן את הקטנה
 שתמאן בו ומי קאי והא אצרוני פצרכי' להו ולא
 דמין להרדי אלא כששקין דקאי רבי יהודה כן
 בכא כוונתיה דתניא רבי יהודה כן בכא מעיר חמשת
 דברים שסמטאן את הקטנות ושמשאיין את
 האשה על פי עד אחר ושנסקל תרנגול בירושלמי
 על שחרג את הנפש ועל יין כן פ' יום שנחנסך
 על גמי חפוצה ועל תמיד של שחר שקרב כר'
 שעות מאי קטנות לאו חזא דר' א וחז דר' א לא
 מאי קטנות קטנות דעלמא אי הביגני אשה נמי
 נתני נשים וניכא נשים דעלמא מדהכא אלא קתני
 אשה והכא קתני קטנות שלם דוקא קתני ששקין
 פניה וכן אמר רבי אליעזר הלכה כרבי אליעזר
 בארבע ותו ליכא וחתנן רבי אליעזר אומר
 פלדין את הקטנה שתמאן בו ואמר רבי אליעזר
 הלכה כר' אליעזר ופי תימא כי אפר רבי אליעזר
 הלכה כרבי אליעזר בארבע בסדר פהרות אכל
 בשאר סדרים איכא ופי איכא והא תנן חורד
 והנוצר והלכותם והצנף יש להן שביעית ולדסיחן
 שביעית יש להן כיעור ולדמיהן כיעור ואמר ר' פרת
 סאן תנן קטמא פירא רבי אליעזר ואמר רבי זירא
 חזי דמיך ופאבך קשריתו קטמא לעלמא את
 אמרת סאן תנא קטמא פירא רבי אליעזר ואבך
 אמר הלכה כרבי אליעזר בארבע ואם איתא

יהי והיינו ילידה אפרותי הרבה ותא
דחוקת רבי אומר וקנה כי ששאר עליה
של רבי רמי סמוך לזקנה
אמר רב יהודה כל שחכמה'ה אפרות עליה
קנה היא ורבי שמעון אומר כל שקורו לה
אמא אמא ואינה בוסה רבי יורא ורבי
שמאל בר רב יצחק הר אמר כל שאינה
מקרות וחד אמר כל שאינה בוסה כאי ביניה
פיקא ביניהו בוסה ואינה ספקת וכפת עונה
אמר ריש לקיש כשאם רבי יהודה נשיאה עונה
בינוי שלשים יום ורבא אמר רב חסדא
עשרים יום ולא פליגי כר קחשיב יפי פוסא'
ומי פתרה ופר לא תשיב יפי פוסאה ה'ר
זקנה שעברו עליה שלש עונות וראתה דיה
שעת' ועוד עברו עליה נ' עונות וראתה דיה
שעתה ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה
הרי היא ככל הנשים ומטמא' סעת לעת יכפקדה
לפקידה ולא מיבעי' שבאנה אלא אפילו
בדעתה ואפילו תתירה אפילו ביתה ולא
מיבעי' צינת ארובה כי ביונה קבע' לה וכתה
דיה שעתה וכו' תימא רבנן הוא דפליגי עליה
דרבי חסא דאפרי אשה שיש לה וסא כפמאה
סעת לעת איכא סיבעי ליה וליפא ולא
שפיחתה והותירה אלא אפי' בינה הני לא
שפיחתה וקתיר אלא אפי' בינה ואיבעי' איס'
הכי קאמר ולא שכינת אלא שפיחתה והותירה
אכל בינה קבע' לה וסת וריה שעתה וכני רבי
דוסא הוא ר' אליעזר אום' כל אשה שעבר'
עליה וכו' תניא אמר להם רבי אליעזר
לחכמים מעשה ברובה אתה בחתלו שהפסיקה
שלש עונות' ובא מעשה לפני חכמים ואמרו
דיה שעתה אמרו לו אין שעת הרחק ראייה סאי
שעת הרחק איכא דאמרי שני בצורת חזי איכא
דאפרי פהרות אפי' שכרא ותשו רבנן להפסד
דפירות ה'ר מעשה ועשה רבי כרבי אליעזר

לאור

לאור שנזכר אמר ר' יהודה רבי אליעזר
על לבמעת הדתק פצי לאור שנזכר אליה
לאור שנזכר דאין הלכה כרבי אליעזר אלא
כרבנן בשעת הדתק חזי עכיר כותיה אלא
דלא איתמר הלכתא לא ככר ולא כסב
וסאי לאור שנזכר לאור שנזכר ולא יחד פליג
עליה אלא רביס פליגי עליה אמר רבי חזא רבנ
אליעזר לפסוק עליו בשעת הרחק ה'ר
הנוקת שלא תגיע זמנת לראות וראתה פ'גס
ראשונה דיה שעתה שנייה דיה שעתה
שלישית דיה היא ככל הנשים ובפמאה סעת לעת
ומפקדה לפקדה עברו עליה שלש עונות
וראתה דיה שעת' ועוד עברו עליה שלש עונות
וראתה דיה היא ככל הנשים ובפמאה סעת
לעת ומפקדה לפקדה וכשהגיע זמנת לראות
פעם ראשונה דיה שעתה שנייה בפמאה
סעת לעת ומפקדה לפקדה עברו עליה שלש
עונות וראתה דיה שעתה אמר ר' עברו
עליה נ' עונות דיה שעתה הדר קחויא בעונות
סאי אמר רב צירל אמר רב פעם ראשונה
ושנייה דיה שעתה שלישית סמא סעת
לעת ומפקדה לפקדה ועוד עברו עליה
שלש עונות וראתה דיה שעתה ה'ר
בעונות סאי אמר רב כהנה אמר רב
אמר רב פעם ראשונה דיה שעתה שנייה
בפמאה סעת לעת ומפקדה לפקדה
רבי היא דאמר בתרי זימני הויא חזקה איתא
סיפא עברו עליה שלש עונות וראתה דיה
שעתה אתאן לרבי אליעזר וכי תישא
רבי היא ובעונות סבר לה כרבי אליעזר
סבר לה והא לאור שנזכר קאמר אלא רבי
אליעזר דהא ובסמות סבר לה כרבי
בתס שבין ראשונה ושניה פהור שבין שנייה
ושלישית חזקה אמר סמא רבי יוחנן

דאזאלא קבעה לה ופת קמל דפעין פהה
 לפעין פמא לא קבעה חיחא ללוי דאמר שני
 פעניות הם אלא לרב דאמר פעין אחד היה
 הצדוק דילמא קבעה לה ופת אפילו הכי פיעי
 פהרה ליפוי טופאה לא קבעה • פשעשטו
 בערים • תנן ההם תנוכה שלא תגיע זמנה
 לראות ונשאה ב"ש אופרינותניו לו ארבע לילות
 ובית הלל אופרים עד שתחיה הפכה אמ' רב גדל
 אמר שמו' לא שנו אלא שלא פסקה פחמת
 תשמיש וראתה שלא פחמת תשמיש אבל
 פסקה פחמת תשמיש וראתה פמאה עבר לילה
 אחת בלא תשמיש וראתה פמאה נשתנו פראת
 דמיס שלה פמאה פתיב רבי יונה ובתולת
 שדמיס פחורים אפאי תשמיש בעדים דילמא
 נשתנו פראת דמיס שלה אמר רבא אישא
 רישא חוץ סן הנדה והיושבת על דם פתור הוא
 ולא בעי בריקה אבל בתולה שדמיה פחרין
 בעיא בריקה אלא קשיא אהדוי כאן שלא פשיט
 כאן פשיט פה דאי' פקש עכרן תניא נמי
 הכי בלא שלא פסקה פחמת תשמיש וראתה
 שלא פחמת תשמיש אבל פסקה פחמת תשמיש
 וראתה פמאה עבר לילה אחת בלא תשמיש
 וראתה פמאה נשתנו פראת דמיס שלה פמאת •
 פעמיס היא צריכה • אמר רב יהודה אמר
 שמואל לא שנו אלא לפחרות אבל לכעלה
 פמרת פשיטא פחרית תנן אלא אי אתמר
 אכיפא אתמר ובשעה שהיא עוברת לשמש את
 ביתה אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו
 אלא באשה עסוקה בפחרות דפנו דבעי בריקה
 לפחרות בעיא נמי בדיקה לכעלה אבל פניה עסק'
 בפחרות לא בעי בדיקה פאי קמל פניח כל
 תמיס פחופת פתרה לבעליהן אי פשתני פת
 אפינא הני סילי פמשה פיש להופת אבל
 אשת פאינ להופת בעיא בדיקה והא פתני
 פמשה פיש לופת עסקין פתניתן פני
 דילמא

דאזאלא פשה זמני פיעת לישנא אחרנא
 אמר רב תנא קבעה וראתה קבעה וראתה קבעה
 וראתה קבעה לה וסת לימיס ולא לקביעות היכי דמי
 אק' רב אשי דקפין בחד בשבת וחזאי וקפין בחד
 בשבת וחזאי ובשבת קבעה ולא חזאי ולחד
 בשבת אחרין חזאה בלא קביעה דהתם אפלאי
 פילתא דיומא הוא דקא גרים • פתני
 אפני שאמר דיה שנתה צריכה להיות
 בורקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם
 פורה • ומשששת בערים חוץ פיושבת
 על דם פורה ובתולה שדמיה פחורים
 ובעמיס צריכה להיות בורקת פחרית ובין
 פשמיסות ובשעה שהיא עוברת לשמש את
 ביתה יתירות עליהן כהנת בשעה שהן
 פובלו בתרוקה ר' יהודה אמר אף משעת
 פברתן פלאכול בתרוכה • נס' חוץ
 מן הקרה דפתוך פני נדה לא בעי בדיקה הניחא
 לרבי שמעון כן לקיש דאמר אשה קובעת לה
 וסת פתוך פני זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת
 פתוך פני נדה פתור אלא לרבי יוחנן
 דאמר אשה קובעת לה וסת פתוך פני נדה
 תכרוק דילמא קבעה לה וסת אמר לך ר'
 יוחנן כי אפינא אנא חיכא דהצתיה פפעין פתום
 אבל חזיתיה פפעין פתוח לא אמרי • והיושבת
 על דם • קסד פבקשת לישב על דם פורה
 הניחא לרב דאמר פעין אהו חוש התור' פמאהו
 והתורה פתרתו פפי' אלא ללוי דאמר
 שני פעניות הם פכרוק דילמא אכתי לא
 פסק הרוג פעין פמא אמר לך לוי הא כני
 בית פמאי היא דאכתי פעין אהו הוא ופמא
 לן תנא כבית פמאי פתם ואחר כך פתלוקת
 הוא וכל פתם ואחר כך פתלוקת אין הלכה
 פתם ואיבעי אפינא מי קתני
 פבקשת לישב יושבת קתני אי
 יושבת פאי לסימ' פתו דמיס' תכרוק
 דילמא

P
 ז

פניקתה וימי פניקתה עולין סלימי עיבורה
 ביצור הפסיקה שתוס בימי עיבורה ואחת
 בימי פניקתה שתוס בימי פניקתה ואחת
 כימי עיבורה אחת ופחצה בימי עיבורה ואחת
 ופחצה בימי פניקתה מצטרפות לשלש עונות
 בשלמא ימי עיבורה עולין לה לימי פניקתה
 משכחת לה דקמניקה ואולא ופייעבר' אלא ימי
 פניקתה עולין לה לימי עיבורה היכי משכחת לה
 איבעי' אימא בלדה יבשתא ואיבעי' אימא דם
 נדה לחוד נדס לירה לחוד ואיבעי' אימא
 תני תרא' בפה אמרו דיה שעתא אמר
 רב אכולהו ושמואל אמר לא שנו אלא בתולת
 וזקנה אבל מעוברת ופניקת דיון כל ימי עיבורה
 דיון כל ימי פניקתה וכן אמר רבי שמעון בן
 לקיש אכולהו ור' יוחנן אמר לא שנו אלא בתולה
 וזקנה אבל מעוברת ופניקת דיון כל ימי עיבורה ודיון
 כל ימי פניקתה כחנאי מעוברת ופניקת שחיו שופעת
 דם ובאנת דיון כל ימי עיבורה ודיון כל ימי
 פניקתה דברירבו מאיר כביי ורבי יוחנן
 ורבי שמעון אומרים לא אמרו דיון שנתן אלא
 בראיית ראשונה אבל בשנייה כשטאה טעת לעת
 ופניקתה לפקידה ואם ראיתה הראשונה
 אמר רב הונא קצצה וראתה קצצה וראתה
 קצצה וראתה קבעה לה וסת לסאי אילימא
 לימים הא כל יומא דלא קפיץ לא חזאי אלא
 לקפיצו והתניא כל שתקבענה סחטת אונס
 מפילו כמה פעמים לא קבע' וסת כמי לא לא
 קבעה וסת כלל לא לא קבעה וסת לימים
 לחודיהו ולקפיצו לחודיהו אבל קבעה לח
 וסת לימים ולקפיצות לימים לחודיהו פשיטא
 אמר רב אשי בגון דקפיץ בחד כשבא וחזאי וקפיץ
 בחד כשבט וחזאי ובשבת קצצה ולא חזאי ולחד
 בשב' חזאי בלא קפיצא מהו דתימא איגלאי טילתא
 למפרע דיוכא הוא דקנר' ולא קפיצת קמל
 דקפיצת נמי דאתפול נקמא ותאי דלא חזאי פשיטא
 דאבתי

חזקה אמר ר' יוחנן דאילו חזקה
 כחמה נמי פשיטא ורבי יוחנן אמר
 פהור בין דלא אחזקה ברם כתשה נמי לא
 פשיטת לה מתקין לה רבי אלעי וכי מה בי'
 זו לכתולה שדמיה שהרין אל רבי זירא א
 שירפה מצוי ווו אין שירפא מצוי אמר
 עולא אמר רבי יוחנן פשוט ר' ט כן יהוצדק תניקת
 שלא חניע זמנא לראות וראתה פעם ראשית
 ושנייה רוקה וסדרסה בשוק שהור כתס' נמי
 שהור ולא ידענא אם דידית אם דרבית
 למאי נפקא מינח לכהני דבריו של אחר בפקוס
 שנים כי אתא רבין וכל נחומי ימא אמרות
 ברבי שמעון בר יהוצדק אמר רב חלקיה כר
 פיביה תניקת שלא חניע זמנא לראות אפילו
 שופעת כל ז' אינו אלא ראייה אחת אפי'
 שופעת ולא מבעיא שופעת אדרבה ציסקת
 היא לה כשתו ראיות אלא תניקת שלא חניע
 זמנא לראות ושופעת כל ז' אינו אלא ראייה אחת
 אמר רב שימי בר חייה מדלפת אינח כרואת
 ותו קחויא אימא אילח כשופעת אלא כפסיקת
 ככלל דשופעת נמי כי תרא אלא אימא אינה
 אלא כשופעת הלך חזקה כנות ישראל
 על שלא חניעו לפרקן ואי הן בחזקת שהרה
 ונתן שיש צורקות אותן ששהיעו לפרקן
 ונתן בחזקת פישאה ונשים בודקות אותן ר'
 ונתן אימר לפרקן אותן ביר מפני שמעוהו
 ונתן אותן בששן פנפני ומקנחות
 ונתן אותן פנפני ומקנחות רבי יומי
 תני תנא קמיה דר' אלעזר
 אמר מעוברת ומניק' שעברו עליה שלש
 דיה שעתה אל פתחת כהרו וסימסת
 תרא דולמא מעוברת והיא פניקה קאמרת'
 ונתן אגב אורחיה קמל דימי עיבורה עולין
 דימי פניקתה וימי פניקתה עולים לה לימי
 כחנאי ימי עיבורה עולים לה לימי
 פניקתה

הנמצא נש בשל ובניה שפורין
 שנים אכזרין אמרו או לו לבעלה אינא
 דאמרי לרבי מאיר אמר לית דבעי לאנבויה כתובת
 איכא דאמר לר' חנינא בן אנטינוס קאל
 דשקלקלה לתא אמר רב יהודה אמר שמואל
 הלכה כרבי חנינא בן אנטינוס ובפאי או
 בעסקה בשחרות הא אמרה שמואל חרא
 דיסנא ואי בשאינה עסקה בשחרות הא אמר
 גל לבעלה לא בעיא כריקה דאר זירא אר אבט
 בר ירמיה אמר שמואל אשה שאין לה נפת אמר
 לשמש עד שתברוק ואוקימנא לה בעסקה
 בשחרות מאן דפתני הא לא פתני הא

הדרן עלך שבאי אומר

בל הדר הרבה לברוק בנשים משוכתת
 ובאנשים תקעץ נמ' מאי
 שרא נשים ומאי נשים נשים לאוננות
 דרנשה נינהו משוכתת אנשים דבני הרנשה
 גינה תקעץ אי חכי מה איריא טרבה כי לא
 טרבה נפי בני קמי טרבה אנשים הנא
 בלא לענין שכבת זרע אבל לענין זוב אף הגא
 משוכת בנשים ואפילו לענין שכבת זרע
 אם בא לברוק בצמר או בחרש בורק ובספלין
 לא והחני בורק עצמו כמטלית ובכל דבר
 שרוצה כדאמר אבוי בספליית עכה הבש נפי
 כמטלית עכה והיכא איתמר דאבוי אהא
 דתג' היה אבל בספליית והרניש שנודעזעו אברין
 אוהו כאסתו וכלהו תהרופה אוהו והתניא
 דבי אליעזר אומר כל האוהו באפה ופסתק באילו
 מביא שכול לעולם אמר אבוי בספליית עכה
 דבא אמר אפילו תימא כמטלית רבה כיון דעקר
 עקר ואבוי חייש דילמא אתי לאסופי ורכא
 לא חייש דילמא אתי לאסופי ולא והתניא הא
 לפת

למא או דלמא איתתא דשכבת זרע
 שאצבע בעין עין פדעודי וחזרת זרעיה
 כל מחסוי הדר מחסוי בשעתל לר' חנינא
 נפא דבי אליעזר אומר כל האוהו באפה וששת
 כאילו מביא שכול לעולם אמרו לו לרבי אליעזר
 וחלא כצומת נמוין על רגליו ונרמא בכרות
 שפכה ונמצא מוציא לעז על בניו שחן מפארי אמר
 להן מוטב שיוציא לעז על בניו שחן מפארי אמר
 יצשה עצמו רשא שעה אחת לפני השקופ הנא
 אירך אמר להן רבי אליעזר לחכמים איצשה
 יעמוד ארש במקום גבוה וישתין או ישתק
 בעפר תיהח ואל יצשה עצמו רשע שעה עתה
 לפני המקום חי אמר להו ברישא אילין
 קפייתא אמר להו ברישא בתר דאמר להו איסור
 חרר אמר להו תקנתא אלא הא אמר להו בריש
 ואמרוליה אין לו מקום גבוה ונפיר תיהח מאי
 אמר להן מוטב שיוציא לעז על בניו ואל יצשה
 עצמו רשע שעה אחת לפני המקום וכל כך לחת
 מפני שמוציא שכבת זרע לבעלה דאמר רבי יהודה
 כל המוציא שכבת זרע לבעלה חייב פיתת שבת
 וירע בעיני ה' את אשר עשה ויפת גס אוחו ויהי
 יצחק ורבי אמי אמר כאילו שופך דמים שנתא
 הנחשים באלים ותחת כל עץ רענן שוחסו היולדים
 בטללים תחת סעיפי המלעים אל תקרי שוחסו
 אלא שוחפי רב אסי צפר כאילו עובר על
 כחיל הפא תחת כל עץ רענן ונתיב חתם על
 ההרים חרפים ותחת כל עץ רענן רב יהודה
 ושמואל הוא קיימי אאמרא דבי בנישמא דשמי
 ותיב כנהרדעא אל רב יהודה ל שמואל צרי
 אני לחשתין אל שינגא אוהו באשתך וחשתין
 לחין דבי עבדי דבי והתניא רבי אליעזר
 אומר כל האוהו באפתו ופשתק באילו מביא שכול
 לעולם אמר אבוי עשא כמטלית חתם בלית
 שכנס לעיר בשעת שלום תבית שיהיה
 אמרונת שתזות שחרות בשעת שלום

להוסיף בין שני לוחות והוא קפל דאע"נ
 ריש וסת פנו דכתיב בדיקה לטהרות בעיא נמי
 בדיקה לבעל והוא אמרה שמואל הוא ויסג
 דאמר רבי אבהו אמר רבי אבהו גרידסיה אמר
 שמואל אשה שאין לה וסת אמרה לשמש עד
 שתבדוק ואוקימנא בעסקה כשהיות הוא כגלל
 הכרתה אמר תניא נמי הכי בלא למחרות
 אבל לבעלה פותרת בלא שהיתה בחזקת
 יחודה אבל היתה בחזקת פגעה לעולם היא
 פשוטתה עד שתאמר לו פתורה אני בעיא
 פתי רבי אבהו שרב יחודה אשה שהו שתבדוק
 אשה לבעלה אמר ליה לא תבדוק ותבדוק
 והא בכך אמר לבו נקפו ופורש בעא
 פתי רבי אבהו שרב הונא אשה שהו שתבדוק
 פגעה בשיעור וסת כדי לחייב בעלה חטאת אם
 ליה מי שכתב לה לבדיקה כשיעור וסת והתניא
 יחידו שיעור וסת פסול לשמש ועד שעופדים בצד
 המעוקב בציאת השמש נכנס ער והו וסת
 שאסרו לקנות ולא לבדיקה אלא פרו
 שתקנה איכא דאמרי הכי בעא מיניה
 אשה פרו שתבדוק עצמה כדי לחייב בעלה
 חטאת הו אמר לו לא תבדוק ותבדוק ופג
 אמר לבו נקפו ופורש ובשעה שהיא
 יחודה אמר רבי אבהו אמר רבי ינאי והו
 עין של צנועות אל רבי אבהו דר ממל לר' אבהו
 תנא הני צנוכות ואת תני צנועות אמר ליה
 שאני מומר כל המקיים דברי חכמים נקרא צנוע
 אמר רבא ושאינו מקיים דברי חכמים צנוע הוא
 דלא מקרי הורשע לא מקרי אלא אכר רבא
 אצעות ער שבריו בן עצמן לפני השמיים וח
 אין בודקות בו לפני השמיים אחר ושאינו
 פגעה בחזקת ולא שכתב להו גופא אמר ר'
 דאמר רבי אבהו בר ירמיה אמר שמואל אשה
 שאין לה וסת אמרה לשמש עד שתבדוק אמר
 רבי אבהו לרבי אבהו בר ירמיה אין לה וסת

לעני

בעיא בדיקה יש לה וסת לא בעיא בדיקה
 אל יש לה וסת ערה בעיא בדיקה ישנה לא
 בעיא בדיקה אין לה וסת בין ערה בין ישנה
 בעיא בדיקה אמר רבא וליסא ליה יש לה וסת
 לטהרות בעיא בדיקה לבעלה לא בעיא
 בדיקה אין לה וסת אפילו לבעלת נמי בעיא
 בדיקה וסדלם אל חכי שם קפבר שמואל
 כל לבעלה לא בעי בדיקה תר חמרין
 ופועלין וחבאין מבית האבל ופגית הפסתח
 נשיחם להם בחזקת פתרה ובאין ושהוין עמחם
 בין ישנו ובין ערות בלא שהניחן בחזקת פתרה
 אבל הניחן בחזקת פגעה לעולם היא פשוטתה עד
 שתאמר לו פתורה אני והוא שמואל במאי פוקי
 לה אי בשיש לה וסת קשיא ערה ואי בשאין לה
 וסת קשיא בין ערה בין ישנה לעולם בשיש
 לה וסת וכיון שתבעה אין לך בדיקה גדולה
 סו אמר ליה רב פפא לרבא טרו למעבר כי
 הא מתניתא אמר ליה סודני לא דכננאי במאי
 אמר רב פפא שאלתינהו לאנישו ביתי דרב פפא
 דרב הונא בריה דרבי יהושע כי אתו רבנן פכי
 רב מצרכי לכו בדיקה ואמר לי לא ולישילינהו
 לדודו דילמא אתרו קא מחסירי אנפשיהו תר
 אשה שאין לה וסת אמרה לשמש ואין לה לא
 כתובה ולא פירות ולא סזונת ולא בלאות
 מציא ולא מחזיר עולמית דברי ר' רבי
 חנינא בן אנטיגנוס אומר משמש בשני עדים הן
 עוחות הן תקנה משום אבא תגן אכרו אוי לו
 לבעלה אמרה לשמש דילמא מקלקלת ליה
 ואין לה כתובה ניון דלא היא לכיאה לית ליה
 כתובה ולא פירום ולא סזונת ולא
 בלאות תנאי כתובה ככתובה דפו מציא
 ולא יחזיר עולמית פשיטא לא צריכא דההרהר
 ואתקנה פתו דתישא ליתדר קפל דויסנין
 דאזלא ומנסבא ומתקנ' ואמר אילו דוימי יודע
 שכן היה מקילו היתם נותנין לי מאה פנה לא

חיתו

שאלו חלו מתרות... אפרו לו יושב לו קוץ נירופ לא יושב
 אל לא והלא נירופו נבקע... אפר להן שיפב
 חבקע כריסו ואל ירד לכפר שחת... איאסרת
 בשלמא דינא הנן היינו דאפר ותדאי כריסו
 נבקעת אלא איאסרת יב תא הנן מאי
 כריסו נבקעת אלא מאי דינא הנן לשני דלאו
 על שבונו אלא הכי קאפר רבי פרפון כל הסכנים
 ידו לסעה כמכורו הקצין אפרו לו לרבי פרפון
 ישב לו קוץ כנריסו לא יטרנו... אפר להן לא
 והלא כריסו נבקעת... אפר להן שיפב חבקע כריסו
 ואל ירד לכפר שחת... פתני... החרשת
 והשינה והסוף... ונשפחה דעה... אפיש להן
 נקחיה פתקת אתון יתן אוננות כחרוסת
 נפ' חרשת איה חכדוק לנפשה דהניא
 אפר ר' חרשת היתה בשנתינו לא ריה שבודקת
 לנפשה אלא שחבריה היתה דואת ופראת לה חתם
 כדברת ואינה שופעת הבא בשמים ודברת
 ואינה שופעת כדתקן... דבריו... פבל
 סקים מיני שניטע ואינו סדכר... הסומא... איהו
 חכדוק לנפשה ותהוי להכרתה... אפר רבי יוסי
 ברבי הנינא סומא אינה פשנה... ושנתינה
 דעתה... היינו שותה... שפדפה דעת כחכת
 חולי... הננו רכנו כהן שוכה סכילין אותו
 ומאכילין אותו חרוסה לערב ומשמיין אותו שלא
 יישן יישן פשא לא יישן סהור... ר' אליעזר ברבי
 צדוק אפר עושין לו כיס של צור... אפר לו כר שני
 שבביא לידו חיסים אפר להן דרבלינס שושה אין
 לו תקנה... אפר לו לרברנו... לא יושן פהר
 לדברך שפא יראה... שפא... וזחבלע ככיס
 הנא משום רבי אלעזר... עושין לו כיס של
 פתכת אפר אבני ושל נחשת... כדתני רבי יהודה
 אפר רוחין אותן נכעוין של אבן... כאלוהן של
 נחשת... אפר רב נכא... שפא... אפיש חכמי
 ועשה להם פסוקי בני לכסות בשל צורת... ויהי
 כדתני פננסי כרגיס לפת חדישין... גמין פלגס

שאלו חלו מתרות... כפי האין להן פנאי לנסך
 נישא כיון דבעיתו לא... אפדנסוכי... הבא נסיונין
 דבעיתו לא אתילדה... והבא מאי בעהות
 שיכא... איב' איסא בעהות דליליא ודאיג' ואיב'
 איב' בעהותא דרביה... ואיב' איב' בעהותא
 דשבתה ואיבע' איס' איסת' דרבי עליה דקרו
 שפ' עליה אין זה ילוד אשה... ואא נשוו היה
 דאפר רב נחמן אמ דיה נשוו פותר... ואא ניהא
 מורי ליה דחני אבא בריה דרבי בנימין בר חייה
 סבל ספוע בנצים פלסחה ואיב' איס' כי הא
 סווי ליה דאפר רבי אבדו אר' ייהקן נבול יש
 לו דערה ולפפתותה... פעררה ורבעה אסור
 גמ' רב חסקיה עצמו לרעת יהא בנדוי... ולויס'
 גמ' דקטגין מצד הרע אנפשיה... ורבי אפי
 גמ' נקרא עבדין... שנג' אופנות כל יצר הרע
 גמ' גוסר לו עשה כך... ולבחר אוכר לו עשה
 כך... ולבחר גוסר לו לך עמוד ע"א... והולך
 חונד... איב' דאפרי אפר רבי אפי כל חסביא
 גמ' לקי הדור... אין סכנסין אותו כשחיצתו
 של הקכה כתיב חכא וירע בעיניה... וכתביב החס
 פ' לע אל חפן רשע אתה לא יגורך רע... ואס'
 ר' אליעזר פה דכתיב וידנס דמים פלאו אלו
 גמ' אפיש ביד חנא רבי רבי ישמעאל לא תנאף
 גמ' חתם בך נישוף... בן-בד בן ברנל... חנו
 גמ' נהריס והפשיחיים בתנוקות... פעכפיש את
 גמ' משוח בשלמא גרים כדובי חלב דגמר ד' חלבו
 גמ' גרים לישראל ששנה... ארא פשחקים
 גמ' תנוקות... פמי הויש אלישא ששכב אר בני
 גמ' יעלה נעור... אלא דרך אכזרים בני סביל
 גמ' גמ' חלא ונסיבו קמניה... דלאו גנות אולוד
 גמ' גמ' דאר חוסי אין בן דוד כה עד שיפלו כל
 גמ' גמ' שוכף... שנאמר כי רוח מלפני יעשוף
 גמ' גמ' גמ'... באנשים הקצין
 גמ' גמ' גמ'... אולותה גמ' דינה הנזכי
 גמ' גמ' גמ'... קלדת או לשותא חנו
 גמ' גמ' גמ'... אקצין יוז על